

dette Lovforslag eller med Forsøg paa at løse Opgaverne paa en anden Maade, end de da tænktes løst paa.

De tre Lovforslag, der staar paa Dagsordenen i Dag, om Dumping, om Kriseværn for Skotøjet og om Kriseværn for Fabrikationen af Klædningsstykker, disse tre Forslag er alle at betragte som Forsøg paa at skabe Værn ved midlertidige Ændringer i Toldlovgivningen. Dette er yderst beskedne Lovforslag med Hensyn til, hvad de tager Sigte paa; men da vi, som alt sagt, har en større og mere omfattende Kriseplan til Behandling, kan jeg paa den anden Side ikke have noget imod, at der sideordnet dermed kommer Planer frem om at søge en Løsning paa visse Omraader ad anden Vej. Jeg mener blot, at disse Ting bør behandles i Sammenhæng med hinanden, og jeg vil derfor gerne henstille til Overvejelse eventuelt at slutte Forhandlingen her med at henvise de Forslag, der nu er til Forhandling, til Behandling i det Udvalg, der i Forvejen er nedsat angaaende det af mit Parti fremsatte Kriseforslag, der jo altsaa gaar ud paa at yde Støtte til Erhvervslivet under andre Former end dem, der her er foreslaaet af det konservative Folkeparti.

Jeg tror, at en saadan saglig Drøftelse af disse Problemer er den eneste Vej, der i hvert Fald byder nogen Mulighed for baade at komme til Klarhed og eventuelt ogsaa et Resultat. Om det skal blive ved andet end Drøftelser og teoretiske Meningsudvekslinger, det vil Fremtiden komme til at vise; foreløbig er der jo hverken fra Regeringen eller Venstres Side noget, der tyder paa, at man ønsker andet end teoretiske Undersøgelser og Drøftelser.

Mit Parti har, siden disse Krisetilstande omkring 1920 begyndte at udvikle sig, stadig tilsagt vor Villighed til at forhandle om enhver Form for Krisehjælp, altsaa ogsaa om den, der her er foreslaaet. Dette Tilsagn, som vi har givet talrige Gange, har imidlertid ikke nogen større Betydning, det indrømmer jeg, naar Partiet Venstre intet vil vide af denne Fremgangsmaade; thi det konservative Folkeparti ved jo, at selv om vi maatte kunne enes paa et eller andet Grundlag, er der en højere Magt, som vi ikke respekterer i samme Grad som de Konservative, og i Landstinget har de Konservative og Socialdemokraterne som bekendt ikke Flertal.

Dette Tilsagn, som vi altsaa gentagende har givet under de vekslende Krisesituationer, der har hersket siden 1920, dette Tilsagn er i øvrigt i nøje Overensstemmelse

med mit Partis Stilling til Toldforanstaltninger overhovedet gennem alle de Aar, hvori det har deltaget i Behandlingen af Toldspørgsmaal. Vi repræsenterer det praktiske Livs Folk og er derfor interesserede i det praktiske Livs heldige Forløb. Vi sidder ikke fast i nogle Doktriner, men vi har desuagtet naturligvis en principiel Linie i vor Politik: Vi er Tilhængere af en Politik, der fører os og helst hele Verden frem til Frihandelen, og vi er afgjorte Modstandere af den Politik, der tilsigter at bygge Beskatningen op paa Toldlovens Grund; thi vi ved, at denne Beskatningsform er den uretfærdigste, der findes, og derfor ser vi ogsaa, at den i udpræget Grad finder Sympati i Overklassekredse. Men indenfor disse to af mig her nævnte Poler mener vi, at man bør indrette sig praktisk, saaledes som Forholdene her i Livet byder os det, og som Forholdene ude i Verden i saa høj Grad anviser os at gøre det.

At Tendensen i dansk Toldpolitik bør blive frihandlerisk, anser jeg for en Selvfølge, alene af den Grund, at $\frac{1}{3}$ af Befolkningen er livsinteresseret i Landbrugseksporten, der ikke taaler at blive udsat for Eksperimentering; men lige saa selvfølgelig er det, at den Trediedel af Befolkningen, der er livsinteresseret i Industrien, ogsaa har et Krav paa Hensyntagen. Der er jo ingen Tvivl om, at Landbrugets bedste Beskyttelse er Frihandel i mest udpræget Grad fra Danmarks Side, men den Befolkningsdel, der kræver denne Form for Beskyttelse, maa da formentlig ogsaa kunne bringes til at tage andre Hensyn end til sig selv; den har efter min Mening ikke Lov til ganske at se bort fra den øvrige Befolknings Interesser og kan derfor ikke med Rimelighed paa Forhaand afvise alle Foranstaltninger, selv om de eventuelt berører Frihandelsprincippet — som man skulde tro var ført frem til sit Endemaal, hvad det jo ingenlunde er her i Landet; naar man hører eller læser Venstreudtalelser, skulde man tro, at Danmark var et fuldkomment Frihandelsland, men dette er ingenlunde Tilfældet, og som bekendt er den Toldlov, der er gældende her i Landet, gennemført i væsentlig Grad under Venstres Indflydelse og Virksomhed.

Men altsaa, ud fra saadanne praktiske Synspunkter har vi altid bedømt Tolden, som jo ofte er bragt ind i den offentlige Forhandling som noget mystisk, noget, man forekastede hinanden som et Vidnesbyrd om, at den eller hin gik omkring med særlig skumle Hensigter. Vor Grundopfattelse af Landets Forhold og af Toldmildelets farlige Karakter bevirker, at vi møder ethvert